

Dát přednost tomu, co hoří

Začátek Ježíšova působení, když si povolal apoštoly, se podobá tak trochu houkání sirény integrovaného záchranného systému.

Když siréna dvakrát po sobě ostře prořízne náš vesnický poklid, byť i v noci, tak většinou do pár minut se ozve houkající hasičský vůz jedoucí s posádkou k zásahu. Členové dobrovolného hasičského sboru musí okamžitě opustit to, co právě dělají, opustit své rodiny a běžet ke zbrojnici.

Člověk, který se ocitl v situaci potřebného, počítá sekundy i minuty a jakmile zdáli uslyší houkání hasičského vozu, jeho naděje stoupají, zoufalství klesá, protože se blíží pomoc.

V situaci potřebného je stále celý tento svět a především člověk. Celé dějiny jsou protkány očekáváním, že přijde někdo, kdo vnese do světa řád, mír a pokoj, usmíření a lásku. Kdo vnese do světa sílu přemáhat zlo, které sídlí v lidském srdci, které zaplavuje rodiny, lidské vztahy i celou společnost.

Začátek Ježíšova působení se podobá houkání sirény integrovaného záchranného systému. Ježíš přichází na tuto zem, aby přinesl to, co po čem touží každé lidské srdce, každá rodina i společnost, on přinesl evangelium – pro člověka něco moc dobrého. Jeho hlas povolává takřka okamžitě ty, kteří půjdou v jeho jménu a ponесou to, co on přináší. Proč, toto cosi moc dobré je velmi naléhavé a nesnese odkladu. Tolik Bůh touží po dobru a štěstí člověka.

První učedníci, apoštolé, opustí zaměstnání, byli to rybáři. Opustí své rodiny, byli to synové svých otců a matek. Petr byl ženatý, opouští všechno. Jdou se učit od toho, kdo má moc hasit požár zla, kterým hoří tato zem, který má pro každého z nás něco moc dobrého.

Hasiči se po zásahu vracejí domů, požár, povodeň, větrná smršť, rozmarný počasí brzy pominou, ale to, čím hoří tato zem, záplavou, kterou je ohrožováno určení člověka, jsou tak velké, že v této službě je třeba zůstat ve dne v noci. Naopak nabízené dobro od Boha je tak skvělé, že vyžaduje stále někoho, kdo o něm bude mluvit, bude ho nabízet. Někoho, kdo bude stále k dispozici, byť i bez rodiny v celibátu od chvíle povolání až do konce. Služba apoštolů, kněží, je tak světu znamením, čehosi velmi důležitého a přitom tak dobrého, co má i odvahu vyžadovat celého člověka. Je znamením přítomnosti záchrany od zla v lidském srdci.

Je zároveň znamením křehkosti a nových začátků, vždyť tato služba je svěřena křehkým lidem, jejichž srdce zůstává proměnlivé a vrtkavé před dobro, které od Boha zprostředkovávají. Je znamením, že lidské srdce i společnost jsou léčeny ne nějak plošně a revolučně, ale moc Boží se dotýká toho, kdo chce odpovědět a znovu odpovídat na Boží nabídku.

Je na každém člověku, i společnosti, zda využije záchranu a zavolá si pomoc. V den, kdy světíme u nás v Troubkách nově zrekonstruované a vyzbrojené auto s názvem Alenka, si připomínáme jak my kněží, tak i dobrovolní členové hasičského záchranného systému, poslání konat dobro. Zatímco živelné pohromy, jak rychle přišly, tak rychle odcházejí, ovšem pomoc je zde nutná a bez ochotného člověka se neobejde, tak srdce člověka není vyléčeno na první zavolání o pomoc, ale potřebuje mít po ruce, tak jak je život dlouhý, někoho, kdo mu bude zprostředkovávat dobro od Krista, který přišel vnést do života člověka něco moc dobrého, skvělého a krásného, něco, co bude lidské srdce posilovat v kultivaci lásky. Bohu díky za všechny, kdo se nechají oslovit nést toto dobro, jak časné, tak i věčné.